

Sygn. akt V KO 60/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **Z. G.**

skazanego za czyny z art. 197 § 2 i 3 pkt 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2020 r.
kwestii przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 5 lutego 2018 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P.
z dnia 28 września 2017 r., sygn. akt XVI K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 28 września 2017 r., w sprawie o sygn. akt XVI K (...), uznał Z. G. za winnego popełnienia czynów: z art. 197 § 2 i 3 pkt 2 k.k. i art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k., za który wymierzył mu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1); z art. 200 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za który wymierzył mu karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 5); dwóch czynów z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które wymierzył kary po 2 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności (pkt 8 i 11), oraz czynu z art. 197 § 2 i 3 pkt 2 k.k., za który wymierzył karę 3 lat pozbawienia wolności (pkt 14). Wymiar kary łącznej określono na 6 lat i 6 miesięcy

pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd I instancji zastrzegł, że kara ta ma być odbywana w systemie terapeutycznego oddziaływania w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych. Sąd Okręgowy w P. nadto orzekł środki karne w postaci zakazu zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzonymi (pkt 3, 7, 10, 13, 16), zakazu zajmowania wszelkich stanowisk, wykonywania wszelkich zawodów albo działalności związanej z wychowywaniem, edukacją, leczeniem lub opieką nad małoletnimi (pkt 2, 6, 9, 12, 15), zadośćuczynienie na rzecz małoletniego pokrzywdzonego (pkt 4). Ponadto Sąd Okręgowy orzekł wobec Z. G. tytułem środka zabezpieczającego umieszczenie go po odbyciu kary w zakładzie psychiatrycznym (pkt 19).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora, Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 5 lutego 2018 r., sygn. akt II AKa (...) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2019 r. w sprawie V KK 377/18, Sąd Najwyższy oddalił kasację obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadną.

W dniu 28 maja 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek skazanego o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 lutego 2018 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 września 2017 r., sygn. akt XVI K (...). W piśmie skazany powołał się na przepis art. 540 § 1 i 3 w zw. z art. 439 § 1 pkt 7 i 10 k.p.k. oraz art. 544 § 2 k.p.k. jako podstawy wznowienia postępowania. W uzasadnieniu skazany powołał się na fakt, że w sprawie nielicznymi dowodami były zeznania skonfliktowanych ze skazanym świadków, posiadających motyw do obciążenia Z. G. . Skazany wskazał nadto, że kilkakrotnie wnosił już o wznowienie postępowania we wskazanej sprawie i zaznaczył, że nie ma możliwości finansowych, aby ustanowić obrońcę z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego Z. G. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k. Podkreślić należy, co zresztą zauważa sam Autor pisma, że sprawa skazanego o wznowienie postępowania zawisła już kilkakrotnie przed Sądem Najwyższym. W wyniku złożenia przez skazanego wniosku o wznowienie postępowania i wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, na podstawie art. 78 § 1 k.p.k. Z. G. został wyznaczony obrońca z urzędu w osobie adw. K. R. w celu ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie

postępowania. W dniu 15 czerwca 2018 r. wyznaczony obrońca złożył opinię w przedmiocie braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 81-85, akta SN o sygn. V KO 33/18). W rezultacie, w dniu 26 lipca 2018 r. Przewodniczący V Wydziału Izby Karnej Sadu Najwyższego odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu nieuzupełnienia w terminie jego braków formalnych.

W dniu 22 lipca 2019 r. skazany zainicjował kolejne postępowanie o wznowienie postępowania w opisanej na wstępie sprawie wskazując jako podstawę przepis art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k. Postanowieniem z dnia 22 listopada 2019 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku skazanego wobec jego oczywistej bezzasadności (akta SN o sygn. V KO 92/19).

Wnosząc po raz kolejny o wznowienie postępowania skazany powołuje się na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy i podważa wartość dowodową zeznań świadków twierdząc, że mieli „motyw”, aby go obciążyć. Wnioskodawca zupełnie przy tym pomija, że postępowanie wznowieniowe nie służy przeprowadzeniu dowodów, które mają wykazać przeciwieństwo tego, co przyjęto w postępowaniu rozpoznawczym. Z tak w rzeczywistości umotywowanego wniosku skazanego wynika jego oczywista bezzasadność. Postępowanie wznowieniowe nie ma bowiem na celu ponownego rozpoznania sprawy, do czego zmierza wnioskodawca.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia.